

การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษา ปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย

กิตติคุณ รัตนเดชกำจาย

วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์

Corresponding author: dr.r.kittikhun2007@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาและคณาจารย์ในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ 2) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ 3) เปรียบเทียบทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ โดยมีประชากรที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 51 คน และคณาจารย์ จำนวน 12 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 จำนวน 26 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ ประกอบด้วย แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาและคณาจารย์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึก แบบวัดทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ก่อนเรียนและหลังเรียน แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ แผนการจัดการเรียนรู้ และแบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึก วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าทีแบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว การหาค่าประสิทธิภาพ E_1/E_2 การวิเคราะห์เนื้อหาและค่าความถี่ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักศึกษามีความคิดเห็นว่า การพิมพ์ชัดเจน อ่านง่าย และการนำเสนอเนื้อหา ภาพ หรือข้อความจากอินเทอร์เน็ต มาสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์จะช่วยเพิ่มความสนใจได้มากที่สุด 2) คณาจารย์มีความคิดเห็นว่า แบบฝึกจะต้องมีลักษณะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านการเขียน และสื่อการเรียนรู้ต้องสามารถส่งเสริมการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในหลาย ๆ ด้าน 3) แบบฝึกมีประสิทธิภาพ 81.69/80.84 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 4) ค่าเฉลี่ยของทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์หลังเรียน ($\bar{X}$ = 147.12, S.D. = 11.59) สูงวกาก่อนเรียน ($\bar{X}$ = 104.35, S.D. = 5.87) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และ 5) นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียน ดังนั้น จึงสามารถนำแบบฝึกดังกล่าวไปปรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์และการสื่อสารด้านการเขียนของนักศึกษาให้ดียิ่งขึ้นได้

คำสำคัญ : 1. การพัฒนาแบบฝึก 2. แบบฝึกการเขียน 3. การเขียนเชิงสร้างสรรค์ 4. การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

The development of creative Thai prose writing exercises for second-year students at Sukhothai College of Dramatic Arts

Kittikun Rattanadethkamchai

Sukhothai College of Dramatic Arts, Buditpatanasilpa Institute,

Sukhothai 64000, Thailand

Corresponding author: dr.r.kittikhun2007@gmail.com

Abstract

The purposes of this research are to 1) study the opinions of students and teachers in constructing creative Thai prose writing exercises; 2) create and search for the efficiency of prose writing exercises; 3) compare the creative Thai prose writing skills before and after implemented the Creative Thai Prose Writing drills exercises; 4) study the opinions of students with learning by the Creative Thai Prose Writing drills exercises. The population of the research were used 51 second year students Sukhothai College of Dramatic Arts of academic year 2021 and 12 faculty of teachers. The research samples were used 26 second year students in the second class selected by cluster random sampling. The employed instruments were, the questionnaires on students and faculty of teachers's opinions to be used as a guideline for constructing drills exercises, pretest and posttest of creative Thai prose writing skills, Creative Thai Prose Writing drills exercises, lesson plan, and a questionnaire on students's opinions with learning by the drills exercises. Analyze the data using mean ($\bar{X}$), standard deviation (S.D.), t-test for dependent samples, the E_1/E_2 efficiency index, content analysis, and frequency. The results of the research were as follows :

1) The opinions of students were clear typing, easy to read, and utilizing content, images, or text from the Internet to construct creative prose exercises help increase maximize interesting 2) The opinions of faculty of teachers were the exercises must be designed to promote creative thinking, writing and learning materials must be able to promote creative Thai prose writing in many ways. 3) The efficiency of drills exercises were according to the set criterion score 80/80, the efficiency percentage was 81.69/80.84 4) Creative Thai prose writing skills means of students after learning ($\bar{X} = 147.12$, S.D. = 11.59) was higher than before ($\bar{X} = 104.35$, S.D. = 5.87) statistically significant at the 0.01 level. 5) The opinions of students were positive. Therefore, as above exercises could be used to develop students' creative competency and writing communication.

Keywords: 1. Development of drills exercises 2. Writing drills exercises 3. Creative writing
4. Creative Thai prose writing

บทนำ

จากนโยบายการขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวไปสู่ไทยแลนด์ 4.0 และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 29 ธันวาคม พ.ศ. 2559 ยุทธศาสตร์ที่ 1 กำหนดให้มีการเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพมนุษย์ โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนและยกระดับคุณภาพการศึกษาภายใต้บริบททางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศและของโลก ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ดังกล่าวนั้น มีความเกี่ยวข้องกับพันธกิจของสถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ที่สำคัญประการหนึ่ง คือ การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ เพื่อให้เป็นผู้นำด้านทัศนศิลป์ ดนตรีและนาฏศิลป์ สามารถอนุรักษ์ พัฒนา สร้างสรรค์และสร้างองค์ความรู้ด้านศิลปะสู่ชุมชน พัฒนาภูมิปัญญาไทยสู่สากล

การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (4 ปี) จึงต้องพัฒนาผู้เรียนให้ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว โดยสร้างความรอบรู้ทางศาสตร์ดนตรีนาฏศิลป์ อย่างลุ่มลึก พัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง มีความใฝ่รู้และเรียนรู้ในทักษะที่หลากหลาย มีการจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยการอ่าน การเขียน การพูดโต้ตอบ การฟังและจับประเด็นและมีส่วนร่วมในการคิดวิเคราะห์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์จริงและจากการปฏิบัติ เพื่อให้ได้รับประสบการณ์ตรง เมื่อต้องเผชิญกับปัญหาจะได้คิดเป็น แก้ปัญหาได้ สามารถบูรณาการและประยุกต์ใช้ความรู้ได้อย่างเหมาะสม มีทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ทั้งมีความคิดริเริ่มในการสร้างนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจได้ นอกจากนี้ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรดังกล่าว ยังมุ่งเพื่อผลิตบัณฑิตที่มีสมรรถนะและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์งานศิลป์ และการสร้างสรรค์นวัตกรรมและหรืองานวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนและบูรณาการความรู้ในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งมีความสามารถในการสื่อสารอีกประการหนึ่งด้วย (Sukhothai College of Dramatic Arts, 2019: 4) จะเห็นได้ว่านโยบายไทยแลนด์ 4.0 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 และสถานการณ์ภายนอกหรือการพัฒนาที่จำเป็นต้องนำมาพิจารณาในการวางแผนหลักสูตร และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ระบุไว้ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษาและสาขาวิชาดนตรีศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังได้กล่าวมาแล้วนั้น

ได้กำหนดการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ซึ่งในส่วนของวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ หมายถึงการพัฒนาผู้เรียนในหลายมิติ เพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว ซึ่งจะต้องเน้นการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ และทักษะการสื่อสารด้านการเขียนด้วย

จากการตรวจผลงานการเขียนรายงานของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย ตามเกณฑ์การประเมินเชิงคุณภาพ (rubric scores) ในแต่ละรายวิชา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน โดยมักจะคัดลอกข้อความ หรือเนื้อหาวิชาจากนักการศึกษา หรือนักวิชาการ และนำเสนอข้อมูลโดยไม่ได้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียนให้เป็นสำนวนภาษาของตนเอง ซึ่งการจะดำเนินการดังกล่าวได้ นักศึกษาจะต้องมีความสามารถในการเขียนคำ ประโยค ความเรียงและเรื่องราว โดยอาศัยทักษะในการเขียนและมีความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่มและความคิดละเอียดลออ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของความคิดสร้างสรรค์ นอกจากนี้ ความสามารถดังกล่าวยังมีความจำเป็นต่อการเรียนรู้ในรายวิชาต่าง ๆ ที่ระบุไว้ในหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต อาทิ รายวิชาสื่อนวัตกรรมและทักษะสร้างสรรค์เพื่อการสอน การสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์ การประพันธ์เพลงไทย สุนทรียศาสตร์ดนตรีศึกษา และรายวิชานาฏศิลป์ศึกษา เป็นต้น

ผู้วิจัยในฐานะอาจารย์ผู้สอนกลุ่มวิชาชีพครูและศึกษาทั่วไปในวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย จึงมีแนวคิดในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษา ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย สำหรับใช้ในการฝึกทักษะด้านการเขียนควบคู่ไปกับความคิดสร้างสรรค์ เพื่อให้ให้นักศึกษามีทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับจุดเน้นของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษาและสาขาวิชาดนตรีศึกษาของวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ ดังได้กล่าวมาแล้วนั้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ที่สอนนักศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตของวิทยาลัยนาฏศิลป์สุโขทัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

3. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย

4. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย

5. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและกรอบแนวคิดการวิจัย

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ อาทิ Sriprom (as cited in Mersamarn, 2008: 8) ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบฝึกทักษะ หมายถึง การนำสื่อประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของวิชามาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ อย่างมีประสิทธิภาพ และ Kruchiangrai (2019) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า หมายถึง เครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝน หรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน ลักษณะปัญหาในแบบฝึกทักษะจะเป็นปัญหาที่เสริมทักษะพื้นฐาน โดยกำหนดขึ้นให้ผู้เรียนตอบเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของปัญหาต้องเพียงพอที่จะสามารถตรวจสอบและพัฒนาทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหา รวมทั้งในแบบฝึกทักษะ จะทำให้ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ เพื่อให้เกิดทักษะ เกิดความรู้ ความเข้าใจ ความชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนในเรื่องนั้น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น แบบฝึกทักษะจึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความชำนาญในด้านต่าง ๆ ผ่านการฝึกทักษะตามที่กำหนด ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ

ความสำคัญของแบบฝึกทักษะ

Petty (as cited in Polayoot, 1998: 32) ได้กล่าวถึงความสำคัญ หรือประโยชน์ของแบบฝึกทักษะทางภาษาไว้ว่า แบบฝึกช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่น หรือปัญหาต่าง ๆ ของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน ช่วยประหยัดเวลาและแรงงานของครู และช่วยให้ผู้เรียน

มองเห็นความก้าวหน้าของตนเอง ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล ใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้ง แบบฝึกที่จัดทำนอกเหนือจากบทเรียน จะช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนอย่างเต็มที่ แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่ม ผู้เรียนสามารถเก็บรักษาไว้ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตัวเองต่อไป และเป็นส่วนเสริมหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครู เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่จัดทำขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบ จากแนวคิดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะทางภาษาเป็นเครื่องมือที่ช่วยพัฒนาทักษะด้านภาษาในเรื่องที่เรียนรู้ให้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝน หรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน

Kruchiangrai (2019) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกเสริมทักษะที่ดีไว้ว่า คำสั่ง ชัดเจนและคำชี้แจง ใช้คำที่เข้าใจง่ายและไม่ยาวเกินไป เพื่อให้เด็กเข้าใจและศึกษาด้วยตนเองได้ตามต้องการ เน้นการฝึกซ้ำ ๆ ใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย กำหนดเวลาที่ใช้ในแบบฝึกทักษะให้เหมาะสมระดับเนื้อหาเหมาะกับระดับพื้นฐานและความสามารถของผู้เรียน สร้างแรงจูงใจให้เด็กเกิดความอยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้นที่อยากจะทำกิจกรรม เมื่อจบการฝึกให้เสริมแรงเด็กโดยชมเชยด้วยคำพูด หรือเขียนให้กำลังใจในแบบฝึกทักษะ เพื่อที่เด็กจะได้อยากทำกิจกรรมต่อไป มีการวัดและประเมินผล หรือสังเกตพฤติกรรมเด็กอย่างสม่ำเสมอ เพื่อประเมินว่าเด็กมีทักษะแล้ว จากแนวคิดดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า การสร้างแบบฝึกทักษะทางภาษาให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องคำนึงถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี โดยจะต้องสามารถพัฒนาทักษะทางภาษาที่ต้องการให้เกิดขึ้นในตัวผู้เรียน มีความเหมาะสมด้านเนื้อหาสาระและเวลาดังจะกล่าวถึงหลักการในการสร้างแบบฝึก

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

Sripunya (2013: 48) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกไว้ว่า แบบฝึกควรมีลักษณะที่น่าสนใจ มีการจัดลำดับการเรียนรู้จากง่ายไปหายาก มีความเหมาะสมกับวัยและระดับชั้น ควรมีหลายรูปแบบ และต้องสอดคล้องกับเนื้อหา มีการใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย ผู้เรียนสามารถศึกษาได้ด้วยตนเอง เพื่อพัฒนาทักษะการเรียนรู้ของผู้เรียนและส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้เรียน สอดคล้องกับแนวคิดของ Totong (2018: 33) ซึ่งกล่าวว่า แบบฝึกทักษะที่ดีควรมีหลากหลายรูปแบบเพื่อไม่ให้ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่าย แต่ช่วยให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าจนเกิดความรู้ ความเข้าใจ

ควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน และสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

ความหมายของการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ เป็นทักษะทางภาษาที่ใช้ในการสื่อสาร ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรผ่านรูปแบบการเขียนร้อยแก้ว ดังที่ Chutavichit (2009: 7) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การเขียนที่ผู้เขียนมีจุดมุ่งหมายในการนำเสนอเนื้อหาสาระ หรือรูปแบบที่แปลกใหม่ แตกต่างไปจากสิ่งที่มีอยู่ หรือเป็นอยู่เดิม อีกทั้งไม่มีลักษณะที่เป็นสูตรสำเร็จ และ Wajanasatian (2016: 21) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์ หมายถึง การถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก ผ่านภาษาและตัวอักษร โดยใช้กระบวนการเขียนผนวกกับจินตนาการและความคิดสร้างสรรค์ร่วมกับประสบการณ์ของผู้เขียน เพื่อสร้างสรรค์ผลงานการเขียนที่มีความแปลกใหม่ผ่านการถ่ายทอดเรื่องราวด้วยสำนวนภาษาของตนเอง โดยใช้ภาษาอย่างถูกต้องเหมาะสมเพื่อเป็นสื่อกลางในการสื่อสารไปยังผู้รับสารได้อย่างชัดเจนและถูกต้อง ดังนั้น การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ จึงเป็นการเขียนร้อยแก้วที่มีลักษณะแปลกใหม่ สื่อความหมายโดยการเรียบเรียงความรู้ ความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์ต่าง ๆ ของผู้เขียนออกมาอย่างอิสระ แล้วนำมาสร้างเป็นผลงานที่มีลักษณะการริเริ่มสร้างสรรค์ขึ้นด้วยภาษาที่เหมาะสม เป็นการเขียนสื่อสารที่ไม่มีการบังคับฉันทลักษณ์แบบร้อยกรอง โดยมุ่งแสดงความรู้ ความคิด ความรู้สึกและประสบการณ์ของผู้เขียนอย่างมีศิลปะ โดยมีรูปแบบการเขียนได้หลากหลายตามวิธีการเขียนนั้น ๆ อาทิ การสร้างคำใหม่จากตัวอักษร การแต่งประโยค การแต่งความเรียง จากคำ ภาพ หรือประสบการณ์ การแต่งเรื่องสั้น นวนิยาย โดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน เป็นต้น

ความสำคัญของการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

นักการศึกษาหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญหรือประโยชน์ของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ อาทิ Burne, & Faculty (as cited in Niamsuk, 1995: 4) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีประโยชน์ทั้งต่อตัวครูและตัวนักเรียน ประโยชน์ที่มีต่อนักเรียน คือ กล้าคิด คิดอย่างรวดเร็ว สามารถแสดงความคิด ความเข้าใจและแสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งที่พบเห็น รู้จักแสดงความรู้สึกสะท้อนอารมณ์และสุนทรีย์ภาพ นอกจากนั้นยังมีโอกาสได้ทดลองความสามารถ

ในการเขียน ส่วนประโยชน์ที่มีต่อตัวครู คือ ทำให้ทราบความคิด ประสบการณ์ของเด็ก และเข้าใจความแตกต่างของเด็กแต่ละคน และ Chutavichit (2009) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีคุณค่าในการยกระดับความคิดและประเทืองสติปัญญา เปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้มองเห็นทางเลือกที่หลากหลาย และจุดประกายให้ผู้อ่านรู้สึกถึงการสั่นคลอนทางความคิด หรือถึงขั้นรื้อถอนสิ่งที่เป็นความคิดและความเชื่อเดิม ๆ ออกไป จะเห็นได้ว่า การเขียนเชิงสร้างสรรค์มีความสำคัญและประโยชน์ทั้งตัวผู้เรียนและผู้สอนเป็นอย่างยิ่ง จึงควรส่งเสริมและหาวิธีการแปลกใหม่นำสนใจมากระตุ้นผู้เรียน เพื่อผู้เรียนจะได้สามารถเขียนเชิงสร้างสรรค์ของตนเองได้ ซึ่งเป็นกิจกรรมหนึ่งในการเรียนการสอนทางภาษา

การสอนเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

Smith (as cited in Tassawin, 1999: 66) กล่าวถึงหลักเกณฑ์ในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ไว้ว่า งานเขียนเชิงสร้างสรรค์ต้องเป็นสิ่งใหม่ที่แตกต่างไปจากเดิม มีลักษณะเฉพาะตัว เน้นความเป็นอนันต์ (divergent thinking) คือ การรวบรวมความรู้ ความคิด ความจริง ความเข้าใจ และทักษะต่าง ๆ ที่เรารู้มาสร้างสิ่งใหม่ ๆ คำตอบจึงมีใช้เพียงคำตอบเดียว ผู้สอนต้องใช้กลวิธีที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิด พัฒนาความคิดของตนเอง และมีอิสระที่จะแสดงความคิดของตนเองได้อย่างเต็มที่ ก่อนที่จะลงมือเขียนแต่ละครั้ง ครูควรให้เด็กได้ตั้งจุดมุ่งหมายและสำรวจความคิดของตนเองเสียก่อน และครูควรจะมีบทบาทเพียงพอเพื่อช่วยเหลือชี้แนะให้นักเรียนเกิดแนวคิด ครูควรกระตุ้นให้เด็กได้เรียนรู้ด้วยตนเอง รู้จักการเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมให้สัมพันธ์กับแนวคิดใหม่ ควรจัดบรรยากาศห้องเรียนให้สะดวกสบาย อุปกรณ์ครบครัน สร้างบรรยากาศให้เกิดความเชื่อมั่น และมีอิสระในการคิดและเขียนหลากหลายแนว จะช่วยให้นักเรียนรู้จักแนวทางในการเขียนได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การพิจารณาผลงานที่เกิดขึ้นจากการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ครูต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

การวัดและการประเมินผลการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

Rattanadethkamchai (2004: 27-28) ได้เสนอเกณฑ์การตรวจให้คะแนนการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยในแต่ละกิจกรรมตรวจให้คะแนน 4 ด้าน ได้แก่ ความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดละเอียดลออ ดังนี้

1. ความคิดคล่อง ให้พิจารณาจากคำตอบที่เป็นไปตามเงื่อนไขของคำถาม โดยให้คะแนนคำตอบละ 1 คะแนนตามปริมาณคำตอบที่ไม่ซ้ำกัน

2. ความคิดยืดหยุ่น ให้พิจารณาจากคำตอบซึ่งไม่อยู่ในทิศทางเดียวกัน หรือคำตอบอยู่ในประเภทที่แตกต่างกัน โดยให้คะแนนคำตอบเป็นกลุ่ม หรือประเภทละ 1 คะแนน

3. ความคิดริเริ่ม ให้พิจารณาจากสัดส่วนของความถี่ของคำตอบของนักเรียนทั้งหมด คำตอบใดที่กลุ่มตัวอย่างตอบซ้ำกันมาก ๆ ก็ให้คะแนนน้อย หรือไม่ให้เลย ถ้าไม่ตอบซ้ำกับคนอื่นก็จะได้คะแนนมากขึ้น โดยยึดหลักดังนี้ 1) คำตอบซ้ำ มากกว่า 12% ให้ 0 คะแนน 2) 6-11% ให้ 1 คะแนน 3) 3-5% ให้ 2 คะแนน 4) 2% ให้ 3 คะแนน และ 5) 1% ให้ 4 คะแนน คะแนนความคิดสร้างสรรค์หาได้จากผลบวกของคะแนนความคิดคล่อง ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม ในแต่ละกิจกรรมมารวมกัน เป็นผลบวกของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนแต่ละคน ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนในการวิจัยครั้งนี้ จะนำมาตรวจให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์สำหรับแบบวัดทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในหน่วยเรียงถ้อยร้อยคำ และลำนำประโยค

4. คะแนนความคิดละเอียดลออ ให้พิจารณาจากความสามารถในการนำคำมาเขียนเป็นเรื่องราวแปลกใหม่ น่าสนใจ และมีความยาวพอที่จะทำให้เรื่องได้ใจความสมบูรณ์ ซึ่งเกณฑ์การให้คะแนนในการวิจัยครั้งนี้ จะตรวจให้คะแนนสำหรับแบบวัดทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในหน่วยแลโลกความเรียงและไล่เรียงเรื่องราว โดยมีรายละเอียดของการให้คะแนนความคิดละเอียดลออ ดังนี้ 1) การเชื่อมโยงความคิด หมายถึง การจัดระเบียบความคิดให้เชื่อมโยงกันได้ใจความและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน 2) การเสนอเรื่อง หมายถึง การจัดลำดับขั้นตอนการเสนอเรื่องอย่างน่าสนใจ และกำหนดเรื่องที่สอดคล้องกันกับการเสนอเนื้อเรื่อง 3) การใช้ภาษา หมายถึง การใช้สำนวนภาษาที่ให้ความชัดเจน แจ่มแจ้ง ถูกต้องตามกาลเทศะและเหตุการณ์ในเนื้อเรื่อง ได้ใจความตรงกับความหมายที่ต้องการจะสื่อสาร และ 4) การใช้สำนวนโวหารสุภาพและเนื้อหาสาระ หมายถึง การเสนอข้อเท็จจริง ความรู้ทั่ว ๆ ไป ที่เป็นไปตามเนื้อความจริงและมีเหตุผลสอดคล้องกับภาพ ได้ใจความ มีความยาวของเนื้อเรื่องพอสมควร และมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 เกณฑ์การให้คะแนนความคิดละเอียดลออ

การเชื่อมโยงความคิด (1 คะแนน) การเสนอเรื่อง (1 คะแนน) การใช้ภาษา (1 คะแนน)			การใช้สำนวนโวหารสุภาพและเนื้อหาสาระ (2 คะแนน)		
ดีมาก	มีค่าเท่ากับ	1.0 คะแนน	ดีมาก	มีค่าเท่ากับ	2.0 คะแนน
ดี	มีค่าเท่ากับ	0.8 คะแนน	ดี	มีค่าเท่ากับ	1.6 คะแนน
พอใช้	มีค่าเท่ากับ	0.6 คะแนน	พอใช้	มีค่าเท่ากับ	1.2 คะแนน
เกือบใช้ได้	มีค่าเท่ากับ	0.4 คะแนน	เกือบใช้ได้	มีค่าเท่ากับ	0.8 คะแนน
ต้องแก้ไข	มีค่าเท่ากับ	0.2 คะแนน	ต้องแก้ไข	มีค่าเท่ากับ	0.4 คะแนน

จากแนวคิดข้างต้น แสดงให้เห็นว่า การวัดและการประเมินผลการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจนครอบคลุมองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียน การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนสามารถทำได้โดยการจัดโอกาสให้นักเรียนถ่ายทอดเป็นลายลักษณ์อักษรหรือเป็นงานเขียนเชิงสร้างสรรค์ที่อาศัยสิ่งเร้าต่าง ๆ อาทิ แบบฝึก มาระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกนึกคิด เกิดจินตนาการ แล้วเรียบเรียงออกมาเป็นภาษาร้อยแก้วที่สละสลวยด้วยรูปแบบการเขียนตามความถนัดของแต่ละบุคคล

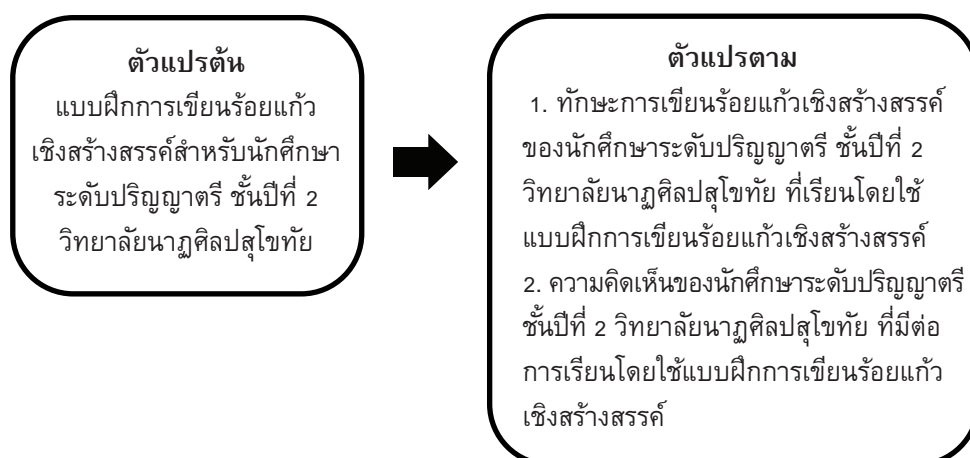
Pooluk, Sisan, & Kiddee (2015) ได้ทำวิจัย เรื่องการพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย มีประสิทธิภาพ 86.31/80.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย มีความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

Wisessing, & Nillapun (2016) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ข้อมูล ท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัย พบว่า ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน นักเรียนและผู้เกี่ยวข้อง เห็นความสำคัญและต้องการให้จัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึก ทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น เกี่ยวกับสถานที่สำคัญที่อยู่ใกล้บริเวณโรงเรียน ประวัติ ความเป็นมาของวัด พิธีกรรมโบราณของวัดไผ่ล้อม วิถีชีวิต ของผู้คนสร้างอาชีพในตลาดปทุมมวง ผลการพัฒนา แบบฝึกทักษะ ประกอบด้วย ชื่อเรื่อง คำนำ คำชี้แจง มาตรฐานตัวชี้วัด แบบทดสอบก่อนเรียน แบบฝึกทักษะ จำนวน 3 เรื่อง ได้แก่ 1) เล่าขานตำนานวัดไผ่ล้อม 2) น้อมนำพิธีกรรมศักดิ์สิทธิ์ 3) แวะสักกิตตลาดปทุมมวง และแบบทดสอบหลังเรียน ซึ่งแบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 82.74/82.63 นักเรียนมีทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วย แบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์อยู่ในระดับมาก

Thunapan (2017) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึก การอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวรรณคดีไทย และวรรณกรรมอาเซียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือ แบบ STAD เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนและครูต้องการให้มีการพัฒนาแบบฝึกการอ่านและ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวรรณคดีไทยและวรรณกรรม อาเซียนที่มีรูปแบบหลากหลาย รูปเล่มมีภาพประกอบ

ที่มีสีสันสวยงามและดึงดูดความสนใจ มีเนื้อหาที่น่าสนใจ เหมาะสมกับวัยผู้เรียน ด้านกระบวนการจัดการเรียนรู้ ควรใช้กระบวนการกลุ่มที่มีการแบ่งกลุ่มคละกันระหว่าง กลุ่มเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อได้ฝึกเป็นผู้นำ ผู้ตาม ได้ฝึกและเรียนรู้ทักษะทางสังคมที่น่าตื่นเต้นและสนุกสนาน แบบฝึกการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีจำนวน 10 ชุด ประกอบด้วย คำชี้แจงสำหรับครู คำชี้แจงสำหรับนักเรียน วัตถุประสงค์ แบบทดสอบก่อนเรียน ใบความรู้ แบบฝึก การอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนและแนวคำตอบแบบ ประเมินทักษะการอ่าน การเขียน แบบสังเกตพฤติกรรมและ เอกสารอ้างอิง ประสิทธิภาพของแบบฝึก มีค่าเท่ากับ 83.31/82.50 ดัชนีประสิทธิผล มีค่าเท่ากับ 0.7020 นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.01 มีทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียน อยู่ในระดับสูง และมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการอ่านและ การเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวรรณคดีไทยและวรรณกรรม อาเซียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เพื่อ ส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.71$)

การศึกษาลักษณะความสอดคล้องของผลการวิจัย ดังกล่าว เป็นที่มาของการกำหนดแนวคิด ทฤษฎี หรือ หลักการ รวมทั้งใช้ข้อมูลในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้ว เชิงสร้างสรรค์ในการวิจัยเรื่องนี้ ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรในชั้นศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ

1. นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 51 คน ประกอบด้วย 2 ห้องเรียน ห้อง 1 จำนวน 25 คน และห้อง 2 จำนวน 26 คน

2. คณาจารย์ผู้สอนนักศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตของวิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย จำนวน 12 คน

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในชั้นพัฒนานวัตกรรม การวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 51 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 26 คน ได้มาจากการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (cluster random sampling)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. *Research 1 (R.1)* ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและความต้องการ

1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์

1.2 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการหาคุณภาพโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.0 แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.3 ศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบสอบถาม ซึ่งผ่านการหาคุณภาพโดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.0 แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. *Development 1 (D.1)* พัฒนาและหาคุณภาพของแบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์

2.1 พัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ควบคู่กับแผนการจัดการเรียนรู้

2.2 หาคุณภาพของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์และแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของแบบฝึก

การเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์และแผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.0 แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2.2.2 หาประสิทธิภาพ (E_1/E_2) ของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์กับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ห้อง 1 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวแทนในการวิจัย ดังนี้

1) แบบรายบุคคล (one-to-one tryout) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 62.85/61.68 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

2) แบบกลุ่มย่อย (small group tryout) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 79.08/76.18 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3) แบบภาคสนาม (field tryout) ซึ่งได้ค่าเท่ากับ 81.34/80.01 แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

3. *Research 2 (R.2)* ทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์กับกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ทดสอบก่อนเรียน (pretest) ด้วยแบบวัดทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ (ก่อนเรียน) ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 4 หน่วย รวม 14 ข้อ ได้แก่ หน่วยที่ 1 การสร้างคำ จำนวน 4 ข้อ หน่วยที่ 2 การสร้างประโยค จำนวน 4 ข้อ หน่วยที่ 3 การเขียนความเรียง จำนวน 3 ข้อ หน่วยที่ 4 การเขียนเรื่องราว จำนวน 3 ข้อ ซึ่งผ่านการหาคุณภาพกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ห้อง 1 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 25 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวแทนในการวิจัย โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.0 แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ หาค่าความยาก (p) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.63-0.80 ค่าอำนาจจำแนก (r) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 2.0-4.0 เป็นรายข้อ และค่าความเชื่อมั่น (R) ซึ่งมีค่าเท่ากับ 0.967 ของแบบทดสอบทั้งฉบับ

3.2 ทดลองใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งผ่านการหาคุณภาพแล้วกับนักศึกษากลุ่มตัวอย่างตามแผนการจัดการเรียนรู้

3.3 ทดสอบหลังเรียน (posttest) ด้วยแบบวัดทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ (หลังเรียน) ซึ่งได้จากการนำแบบวัดทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ (ก่อนเรียน) มาสลับข้อ

4. *Development 2 (D.2)* ประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

4.1 ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มี

ต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ด้วยแบบสอบถามความคิดเห็นแบบพรรณนาความ ซึ่งผ่านการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ซึ่งมีค่าอยู่ระหว่าง 0.67-1.0 แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

4.2 ประเมินและปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์จนได้แบบฝึกฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และค่าความถี่ (frequency)

2. วิเคราะห์ความคิดเห็นของคณาจารย์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และค่าความถี่ (frequency)

3. หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้สูตร E_1/E_2

4. เปรียบเทียบทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (t-test for dependent samples)

5. วิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และค่าความถี่ (frequency)

ผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

จากการศึกษา พบว่า นักศึกษาคิดว่าการพิมพ์ชัดเจน อ่านง่าย และการนำเสนอเนื้อหา ภาพ หรือข้อความจากอินเทอร์เน็ต มาสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ จะช่วยเพิ่ม

ความสนใจได้มากที่สุด และเสนอแนะให้เพิ่มคำศัพท์ภาษาอังกฤษ อย่างละ 1-3 คำ ให้มีสื่ออื่นเพิ่มเติมนอกจากเอกสาร และเน้นเนื้อหาสาระที่น่าสนใจ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของคณาจารย์ที่สอนนักศึกษา ตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต ของวิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

จากผลการศึกษา พบว่า คณาจารย์คิดว่าแบบฝึกที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา จะต้องมีลักษณะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านการเขียน และสื่อการเรียนรู้ต้องสามารถส่งเสริมการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในหลาย ๆ ด้าน ควรกำหนดจุดประสงค์ในการเขียน การสร้างคำ สร้างแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ในงานเขียน การฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะสามารถแก้ไขปัญหา และเป็นประโยชน์กับนักศึกษาและวงการศึกษา และควรจัดอบรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติม

ตอนที่ 3 ผลการสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย

แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 26 คน ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย ประกอบด้วย คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้และหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 เรียงถ้อยร้อยคำ เน้นการสร้างคำจากพยัญชนะ สระและวรรณยุกต์ คำและภาพ หน่วยที่ 2 ลำนำประโยค เน้นการสร้างประโยคจากพยัญชนะ คำและภาพ หน่วยที่ 3 แลโลกความเรียง เน้นการเขียนความเรียงจากความรู้สึก ความคิดเห็นและโฆษณาสินค้า หน่วยที่ 4 ไฉไลเสียงเรื่องราว เน้นการเขียนเรื่องราวจากหัวข้อเรื่อง คำ ข้อความและภาพนั้น มีค่าประสิทธิภาพ 81.69/80.84 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย

จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (n)	คะแนนระหว่างเรียน			คะแนนหลังเรียน			ค่าประสิทธิภาพ
	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	E_1	คะแนนเต็ม	คะแนนรวม	E_2	
26	288	6,117	81.69	182	3,825.20	80.84	81.69/80.84

ตอนที่ 4 ทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย

จากการศึกษา พบว่า มีค่าเฉลี่ยของทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียน ($\bar{X} = 147.12$, S.D. = 11.59) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 104.35$, S.D. = 5.87) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ก่อนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ด้วยการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว (t-test for dependent samples)

ทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์	จำนวน (n)	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	t	df	Sig
ก่อนเรียน (pretest)	26	104.35	5.87	-25.12**	25	0.000
หลังเรียน (posttest)	26	147.12	11.59			

**ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย ที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์

จากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียน เป็นโครงการที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดี แบบฝึกสามารถพัฒนาทักษะด้านการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น เพราะได้ฝึกกระบวนการคิด ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้นเต็มตามศักยภาพและสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้ แต่ควรปรับกิจกรรมในแบบฝึกให้คิดมากกว่าเขียน เพิ่มเวลาทำกิจกรรมให้มากขึ้นและลดการควบคุมกิจกรรมลง

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ พบว่า นักศึกษาคิดว่าการพิมพ์ชัดเจน อ่านง่าย และการนำเสนอภาพ หรือข้อความจากอินเทอร์เน็ตมาสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ จะช่วยเพิ่มความสนใจได้มากที่สุด และเสนอแนะให้เพิ่มคำศัพท์ภาษาอังกฤษอย่างละ 1-3 คำ ให้มีสื่ออื่นเพิ่มเติมนอกจากเอกสาร และเน้นเนื้อหาสาระที่น่าสนใจนั้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Polayoot (1998: 20) ซึ่งได้กล่าวถึงการสร้างแบบฝึกทักษะที่ดีสำหรับผู้เรียน จะต้องใช้หลักจิตวิทยาและปลูกความสนใจของผู้เรียน ดังนั้นการพิมพ์ชัดเจน อ่านง่าย และการนำเสนอภาพหรือข้อความจากอินเทอร์เน็ตมาสร้างแบบฝึกการใช้สื่ออื่นเพิ่มเติมนอกจากเอกสาร และเน้นเนื้อหาสาระ

ที่น่าสนใจนั้น เป็นการสร้างแบบฝึกที่สามารถตอบสนองความต้องการและกระตุ้นสนใจของผู้เรียนตามหลักการสร้างแบบฝึกดังกล่าว

2. จากการศึกษาความคิดเห็นของคณาจารย์ที่สอนนักศึกษาตามหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิตของวิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ พบว่า คณาจารย์คิดว่าแบบฝึกที่เป็นประโยชน์กับนักศึกษา จะต้องมีลักษณะส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ด้านการเขียน และสื่อการเรียนรู้ต้องสามารถส่งเสริมการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ในหลาย ๆ ด้าน ควรกำหนดจุดประสงค์ในการเขียน การสร้างคำ สร้างแนวคิดเชิงสร้างสรรค์ในงานเขียน การฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์จะสามารถแก้ไขปัญหาและเป็นประโยชน์กับนักศึกษาและวงการศึกษามาก และควรจัดอบรมการเขียนเชิงสร้างสรรค์เพิ่มเติมนั้น จะเห็นได้ว่า เป็นแนวคิดที่ต้องการให้แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Petty (as cited in Polayoot, 1998: 32) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกทักษะทางภาษาไว้ว่า แบบฝึกต้องช่วยเสริมทักษะทางภาษา และแนวคิดของ Sriprom (as cited in Mersamarn, 2008) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ควรนำสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์ของวิชามาใช้ในการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ

3. แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ประกอบด้วย คำชี้แจง จุดประสงค์การเรียนรู้และหน่วยการเรียนรู้ จำนวน 4 หน่วย ได้แก่ หน่วยที่ 1 เรื่องถ้อยร้อยคำ หน่วยที่ 2 ลำนำประโยค หน่วยที่ 3 แลโลกความเรียง และหน่วยที่ 4

ไล่เรียงเรื่องราว และมีค่าประสิทธิภาพ 81.69/80.84 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าว มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ตามหลักการสร้างแบบฝึกทักษะและหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีลักษณะที่ดี ซึ่งผลการวิจัยดังกล่าวสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Poolsuk et al. (2015) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย มีประสิทธิภาพ 86.31/80.83 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 และผลการวิจัยของ Wisessing, & Nillapun (2016) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า แบบฝึกทักษะมีประสิทธิภาพ 82.74/82.63 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

4. ทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ห้อง 2 วิทยาลัยนาฏศิลปสุโขทัย ภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2564 จำนวน 26 คน ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ มีค่าเฉลี่ยของทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ หลังเรียน ($\bar{X} = 147.12$, S.D. = 11.59) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{X} = 104.35$, S.D. = 5.87) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 อาจเป็นเพราะแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ Poolsuk et al. (2015) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยใช้แบบฝึกทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย มีความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนใช้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการวิจัยของ Thunapan (2017) ได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวรรณคดีไทยและวรรณกรรมอาเซียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่าง

มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 นั้นหมายความว่า แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ สามารถพัฒนาทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ให้สูงขึ้นได้ โดยจะต้องพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ ตามหลักการสร้างแบบฝึกทักษะและหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีลักษณะที่ดี โดยคำนึงถึงความคิดเห็นและการมีส่วนร่วมของนักศึกษาและคณาจารย์ เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์เป็นสำคัญ

5. จากการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (content analysis) และค่าความถี่ (frequency) พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนเป็นโครงการที่ช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ที่ดี แบบฝึกสามารถพัฒนาทักษะด้านการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ให้สูงขึ้น เพราะได้ฝึกกระบวนการคิด ช่วยพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ให้สูงขึ้นเต็มตามศักยภาพและสามารถนำไปใช้ในการทำงานได้ แต่ควรปรับปรุงกิจกรรมในแบบฝึกให้คิดมากกว่าเขียน เพิ่มเวลาทำกิจกรรมให้มากขึ้นและลดการควบคุมกิจกรรมลง ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์พัฒนาขึ้นตามหลักการสร้างแบบฝึกทักษะและหลักจิตวิทยาในการสร้างแบบฝึกทักษะ เพื่อให้ได้แบบฝึกที่มีลักษณะที่ดี โดยคำนึงถึงความคิดเห็น ความต้องการ และการมีส่วนร่วมของนักศึกษาเป็นสำคัญ โดยสามารถยกระดับทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาให้สูงขึ้นได้ จึงทำให้นักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการเรียนรู้ในเรื่องดังกล่าว สอดคล้องกับผลการวิจัยของ Wisessing, & Nillapun (2016) ซึ่งได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ อยู่ในระดับมาก ซึ่งเป็นไปในทำนองเดียวกันกับ Thunapan (2017) ซึ่งได้ทำวิจัย เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวรรณคดีไทยและวรรณกรรมอาเซียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจต่อแบบฝึกการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวรรณคดีไทยและวรรณกรรมอาเซียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เพื่อส่งเสริม

ทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.71$)

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้สอนในระดับปริญญาตรี ควรนำแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ในการพัฒนาการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ เนื่องจากแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าว มีค่าประสิทธิภาพ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และสามารถพัฒนาทักษะการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ของนักศึกษาให้สูงขึ้นได้

2. เนื่องจากแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์มีลักษณะการฝึกที่มุ่งเน้นการพัฒนสมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์ผ่านการสื่อสารด้วยการเขียน มิได้ยึดโยงอยู่กับสาระเนื้อหาวิชาของวิชาต่าง ๆ จึงสามารถนำแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ไปใช้ในการพัฒนานักศึกษาในระดับอุดมศึกษาได้อย่างกว้างขวาง โดยอาจนำไปใช้ในคณะวิชา วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ หรือสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปได้

3. ควรขยายผลของการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ไปยังคณะวิชา วิทยาลัยนาฏศิลป์ วิทยาลัยช่างศิลป์ หรือสถาบันอุดมศึกษา โดยอาจจัดประชุมสัมมนา หรืออบรมเชิงปฏิบัติการ เพื่อนำวิธีการพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าวไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของสถาบันการศึกษานั้น ๆ ซึ่งจะเป็นการสร้างทัศนคติที่ดีต่อการพัฒนาสมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์และการสื่อสารด้านการเขียนของนักศึกษา เนื่องจากนักศึกษามีความคิดเห็นที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้อยู่ โดยใช้แบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ดังกล่าว

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ไปทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้กับนักศึกษาในสถาบันการศึกษาอื่น ๆ เพื่อผลการวิจัยที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

2. ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะในลักษณะอื่น ๆ หรือเรื่องอื่น ๆ เพื่อประโยชน์ในการนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างหลากหลายยิ่งขึ้น

References

Chutavichit, Kesinee. (2009). **Creative Writing for Print Media : Good Ideas Never Run Out** (การเขียน

สร้างสรรค์ทางสื่อสิ่งพิมพ์ : Idea ดี ๆ ไม่มีวันหมด).

Nakhon Pathom: Phetkasem Printing Group Co., Ltd.

Kruchiangrai. (2019). **Meaning of Drill Exercises (ความหมายของแบบฝึกเสริมทักษะ)**. [Online]. Retrieved July 21, 2021 from <https://www.kruchiangrai.net/2019/11/17/แบบฝึกเสริมทักษะ/>

Mersamarn, Jeeradach. (2008). **The Development of Thai Critical Thinkig Skill Packages through Printing Matirials for Mathayomsuksa III Students, Thongpleng School, Klongsan Bangkok** (การพัฒนาชุดฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์จากสื่อสิ่งพิมพ์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวัดทองเพลง สำนักงานเขตคลองสาน กรุงเทพมหานคร). Master's dissertation, Srinakharinwirot University, Bangkok, Thailand.

Niamsuk, Wanphen (1995). **A Study of Achievement and Attitudes Toward Writing of Students in Prathomsuksa 4 by Using Creative Writing Exercises and Teacher Prescribed Writing Exercises** (การศึกษาผลสัมฤทธิ์และเจตคติต่อการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์และแบบฝึกการเขียนที่ครูเป็นผู้กำหนดเนื้อเรื่อง). Master's dissertation, Sukhothai Thammathirat Open University, Nonthaburi, Thailand.

Polayoot, Kanika. (1998). **A Study of Creative Writing Skills through the Usage of Creative Writing Drills for Prathomsuksa Five Students of Watladpakaw School in Bangkok Metropolis** (การศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นสื่อ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดลาดปลาเค้า กรุงเทพมหานคร). Master's dissertation, Kasetsart University, Bangkok, Thailand.

Poolsuk, Aornkanya, Sisan, Boonchan, & Kiddee, Krissana. (2015). The development of creative writing skill using workbooks for grade 11 students. (การพัฒนาความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้แบบฝึกทักษะสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5). **Journal of Industrial Education**, 14(3): 70-76.

- Rattanadethkamchai, Arunwan. (2004). **The Development of Creative Thai Prose Writing Drills Exercises for Tenth Grade Students** (การพัฒนาแบบฝึกการเขียนร้อยแก้วเชิงสร้างสรรค์ วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4). Master's dissertation, Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand.
- Sripunya, Naree. (2013). **The Development of Reading and Writing Skills in Thai Learning Area for Prathomsuksa 3 Students by Cooperative Learning STAD Technique** (การพัฒนาทักษะการอ่านและการเขียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD). Master's dissertation, Buriram Rajabhat University, Buriram, Thailand.
- Sukhothai College of Dramatic Arts. (2019). **Bachelor of Education Program in Drama Education (4 years) (Course Revised 2019)** (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ศึกษา (4 ปี) (หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2562)). Bangkok: Bunditpatanasilpa Institute.
- Tassawin, Chalobol. (1999). **The Effectiveness of Using Thai Creative Writing Workbooks for Prathomsuksa Four Student** (ผลการใช้แบบฝึกการเขียนเชิงสร้างสรรค์ทางภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4). Master's dissertation, Burapha University, Chonburi, Thailand.
- Thunapan, Pannapong. (2017). Development of Reading and Creative Writing Drills of Thai Literature and ASEAN Literary Works Using STAD Cooperative Learning Process for Promotion of Critical Reading Skill for Grade 12 Students (การพัฒนาแบบฝึกการอ่านและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ด้วยวรรณคดีไทย และวรรณกรรมอาเซียน โดยใช้กระบวนการกลุ่มร่วมมือแบบ STAD เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6). In S. Teemueangsai, **The 2nd RMU Graduate Research Conference**, (pp. 772-787). Maha Sarakham: Rajabhat Maha Sarakham University.
- Totong, Luxkana. (2018). **The Development of Reading Main Idea Skill in Learning Area of Thai Language for Junior Secondary Education Grade 1 by Using Exercises with Mind Mapping Technique** (การพัฒนาความสามารถการอ่านจับใจความสำคัญ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้เทคนิคแผนผังความคิด ประกอบแบบฝึกทักษะ). Master's dissertation, Rajabhat Mahasarakham University, Maha Sarakham, Thailand.
- Wajanasatian, Chongkon. (2016). **The Development of Creative Writing Ability for Grade 3 Student Taught by Using Synectics Model** (การพัฒนาความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้รูปแบบซินเนคติกส์). Master's dissertation, Silpakorn University, Nakhon Pathom, Thailand.
- Wisessing, Janpen, & Nillapun, Maream. (2016). The development of creative writing skill exercise by using local information for the fourth grade students (การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4). **Veridian E-Journal, Silpakorn University (Humanities, Social Sciences and Arts)**, 9(3): 392-407.